

ΝΕΑ ΕΡΓΑ

Μεγάλη εϊτανή θεατρική κίνηση τῶν δυὸ περασμένων ἐβδομάδων. Ἔργα καινούρια, ξένα καὶ πρωτότυπα, παραστάθηκαν στὰ διάφορα θέατρα καὶ θέρυβος πολὺς γεννήθηκε γύρω σὲ ἠθοποιούς καὶ σὲ συγγραφείς. Ὁ κ. Οἰκονόμου πρῶτα, ὁ γνωστός σκηνοθέτης τοῦ Β. Θεάτρου, ἐσχημάτισε θίασο καὶ ἀρχισε παράστασες στὸ παλιὸ Βασιλιέ πού ξαναχάρηκε ἔτσι καινούρια ζωὴ μὲ τὸ δημιουργικὸ δαιμόνιο τοῦ νέου διευθυντῆ του. Ἐνα ἔργο ἀπὸ κείνα πού δὲν εἶναι οὔτε δράμα, οὔτε κωμωδία, οὔτε κἀνε φάρσα, καὶ ὅμως φαίνεται πὼς εἶναι λίγο ἀπ' ὄλ' αὐτὰ, χρησίμεψε γιὰ πρώτη τοῦ θιάσου. Ὁ «Σέρλοκ Χόλμς» τοῦ γνωστοῦ ρομάντσου τοῦ Κόναν Ντόιλ, ἐνέπνευσε τὸν ἀγνωστὸ συγγραφέα τοῦ σκηνοῦ Χόλμς νὰ γράψῃ δράμα μὲ τέτοια ὑπόθεση, βάζοντας ἀπάνω στὴ σκηνὴ τὶς διάφορες περιπέτειες τοῦ τρομεροῦ ἀστυνόμου. Ἴσως τὸ ἔργο αὐτὸ νὰ εἶναι κατώτερο καὶ ἀπ' τὴ χειρότερη φρανσιέζικη φάρσα, σ' ἐμᾶς ὅμως πού βουτηγμένοι εἴμαστε στὰ βαλτονέρια τῆς παριζιάνικης ἀηδίας μᾶς φάνηκε μόνο γιὰ τὴ πρωτοτυπία του. σὰν καλύτερο ἀπὸ κάθε ἄλλο

μὲ πού ὁ θίασὸς ἀποφάσισε νὰ μὴν ἀρχίσῃ μὲ κάτι σοβαρώτερο.

*

Πρέπει νὰ ποῦμε μιά μεγάλη ἀλήθεια. Ὁ κ. Οἰκονόμου εἶναι λαμπρὸς δάσκαλος, οἱ μαθητές του ὅμως ἐξὸν ἀπὸ λίγα πρόσωπα δὲ φαίνεται νὰ πολυπαίρνουνε ἀπὸ τὴ διδασχὴ του. Ὅσο καὶ ἂν προσπαθῆσῃ ὅσο καὶ ἂν βασανιστῆ εἶναι ζήτημα μεγάλο ἂν θὰ καταφέρῃ νὰ βγάλῃ τοὺς ἠθοποιούς του ἀπ' τὸ παλιὸ καλοῦπι. Στὴν πρώτη παράσταση, ποίος ξέρει ὕστερα ἀπὸ πόσες δοκιμὲς, εἴταν ὅλα στὴ θέση τους. Μποροῦσε κανεὶς εὐκολὰ νὰ παρατηρήσῃ ὅλα τὰ σημάδια τῆς ἐπιμονῆς τῆς συστηματικῆς διδασχῆς σὲ κάθε τι ὡς καὶ στὰ μικρότερα ἀκόμα. Οἱ κινήσεις ὄλων τῶν προσώπων εἴταν μετρημένες, ὁ τόνος τῆς φωνῆς τους, ὁ χρωματισμὸς τῶν λέξεων, οἱ χειρονομίες τους, ὅλα καλὰ λογαριασμένα. Ἐνα μάτι λὲς ἄγρυπνο τοὺς παρακολουθοῦσε καὶ ἕνα χέρι σιδερένιο τοὺς μετακινοῦσε δὴ καὶ ἐκεῖ. Οὔτε βῆμα πιὸ μπροστὰ οὔτε πιθιαμὴ πίσω. Ἐβλεπεσ ἐπιείκως ὅτι εἶχες μπροστὰ σου θέατρο μὲ δάσκαλο.

*

Στὴ δεύτερη ὅμως παράσταση, στὴν δυστυχισμένη φάρσα. «Ὅλα δανεικὰ» οὔτε ἔχνος τῆς πρώτης ἐντύπωσης. Οἱ ἠθοποιοὶ πού παίζανε δὲν ξεχώριζαν ἀπὸ ἠθοποιούς κοινοῦ θεάτρου. Ἐξὸν πάντοτε ἀπὸ δυὸ τρία πρόσωπα. Καὶ ὁ λόγος ἀπλοῦστατος. Στὴν πρώτη οἱ τεχνίτες πού λαβανε μέρος εἴταν οἱ περσότεροι ἀπ' τὸ Βασιλικὸ καὶ εἶχαν πάρεϊ φυσικὰ μαθήματα ἀπ' τὸ δάσκαλό του, ἐνῶ στὴ δεύτερη οἱ πιὸ πολλοὶ εἴταν παλιοὶ ἠθοποιοὶ ξένοι πρὸς κάθε διδασχὴ. Ἐπειτα σ' αὐτὴ δὲν ἔγιναν ὅσες δοκιμὲς ἔπρεπε νὰ γείνουν γιὰτὶ τὸ ἐμπόριο τρώει τὴν τέχνη καὶ καιρὸς δὲν ὑπῆρχε.

*

Ἡ κ. Μ. Κοτοπούλη μᾶς ἔκανε μιά πολὺ εὐχαριστη ἐκτληξή. Μᾶς παρουσιάστηκε στὴν τρίτη πράξη τοῦ «Σέρλοκ Χόλμς» σ' ἕνα ρόλο πρωτότυπο καὶ ἀληθινὰ χαριτωμένο. Ἐπαιξε τὴν Παριζιάνη Βαρωνέσα τόσο γουστόζικα, μὲ τόσο σκέρτσο, ὥστε δίκαια ὁ κόσμος συναρπάστηκε καὶ τὴν καταχειροκρότησε. Περιμένομε ὅμως νὰ τὴ δοῦμε σὲ ρόλο κάπως πιὸ γεμάτο, πιὸ ἐπωπερισμὸ, γιὰ νὰ καμαρώσουμε τὸ ταλέντο τῆς καὶ στὴν κωμωδία, γιὰτὶ τὸ πρόσωπό πού ἔπαιξε στὸ Σέρλοκ εἴταν περισσότερο ζήτημα μελέτης καὶ ἐπιμονῆς καρὰ καθαρῆς Τέχνης.